

ת"פ 1116/04/14 - מדינת ישראל נגד אדםט 1477353 עזאלדין 1477353ט

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 1116-04-14 מדינת ישראל נ' עזאלדין ט1477353(עציר) 27 אוקטובר 2014

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
נגד
הנאשם
אדםט 1477353 עזאלדין ט1477353 (עציר)

נוכחת:

המתורגמנית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת עובד ציבור. עפ"י המתואר בכתב האישום במועדים הרלוונטיים היה הנאשם אסיר בכלא אלה. ביום 31.03.14 שעה 07:45 הוביל הסוהר את הנאשם למרפאה לצורך בדיקה. לפתע בפתח המרפאה תקף הנאשם את הסוהר מנחם מרציאנו ע"י כך שהכה בפניו באגרופ. כתוצאה מכך נגרמו לסוהר חבלות בדמות אדמומיות מעל עין שמאל וחתך בשפה התחתונה.

בטיעוניה לעונש, הפנתה באת כוח המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם וכן פגיעה בערך של כיבוד ושלטון חוק. ב"כ המאשימה הפנתה למעשה אלימות חמור שבוצע בתעודה בעוד הנאשם נמצא בסטטוס של אסיר. הפסיקה הנוגעת לעבירות בהן הורשע הנאשם על דרך הכלל מחמירה וזאת מתוך ההבנה והצורך להגן על שליחי הציבור העוסקים באכיפת החוק והמשמעות הנלווית לתקיפתם. מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו נע לדברי ב"כ המאשימה בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בגדרי המתחם סבורה כי יש ליתן הדעת לעברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירות רכוש ואלימות. לעובדה כי הנאשם ביקש לנהל הוכחות הגם שכל המעשה צולם במצלמות האבטחה ומשכך אינו זכאי להקלה המשמעותית לה זכאים כאלה שלקחו אחריות וחסכו זמן שיפוטי יקר. כך גם סבורה שאין לדבר על שיקולי שיקום. בשל כל אלה יש להטיל עליו עונש

עמוד 1

מאסר ארוך, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלונן.

הנאשם מנגד, ביקש מבית המשפט להתחשב בעונשו אם כי לדבריו לא הוא זה שביצע את המעשים המיוחסים לו. זה פירט את נסיבות חייו אשר ניתן ללמוד שאינן פשוטות כלל ועיקר. בכלל זאת ציין כי עזב את חרטום וסודן בשל מצב כלכלי קשה. שהה בסיני וכנס מתוך תחומי המדינה לאחר ששילם סכום כסף למברייחים. לנאשם 4 אחים אולם בארץ זה נמצא לבדו. אין לנאשם חברים. הנאשם הביע את רצונו לחזור לסודן לאחר שיסיים לרצות את עונש המאסר.

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון חוק, שמירה על אנשי חוק, שמירה על שלמות הגוף וכך גם בכבוד האדם.

הפסיקה ראתה להדגיש את החומרה היתרה הגלומה בעבירות של פגיעה באנשי חוק ובענייננו אנשי שב"ס אשר מבצעים את עבודתם בגדרי כלא אלה, בו שהה הנאשם בעת ביצוע התקיפה המתוארת בכתב האישום.

לפגיעה האמורה היבטים הקשורים הן באיש החוק שנפגע ישירות מהתקיפה והן בהיבטים הקשורים לשלטון החוק ובצורך להגן על אנשי חוק המבצעים עבודתם נאמנה ואשר הענישה במקרים של פגיעה בהם צריכה להביא למסר ברור ותקיף. בעניין זה אפנה לרע"פ 5579-10 דוד קריה נ' מ"י: "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי שם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

עוד ראה, בין היתר, ע"פ 88/12 מחמוד נ' מ"י: שם בית המשפט ציין כי: "יכולתם של גורמי אכיפת החוק לפעול ללא הפרעה, ובוודאי שללא התנגדות אלימה, היא אבן יסוד של הסדר החברתי".

בענייננו, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים משמעותית. המדובר במי שתוקף את הסוהר במהלך שהותו כאסיר בכלא אלה ובשעה שהסוהר ביקש לסייע לנאשם שעה שלקח אותו למרפאה על מנת שיבדקו אותו. האירוע בו הורשע הנאשם מתועד במצלמת האבטחה. עיון מדוקדק בשרטון, מלמד כי מדובר באירוע מתוכנן שכן לאחר שהנאשם נכנס למבואה זה ממתין בצד להגעתו של הסוהר וללא כל סיבה וללא כל התגרות חובט במכת אגרוף בפניו של הסוהר ומביא לגרימת חבלות בדמות אדמומיות וחתך בחלק הפנימי של השפה. סתמיות תקיפה זו אשר נותרה לוטה בערפל גם לאחר ניהול ההוכחות מלמדת על תעוזה ומסוכנות וזאת בשים לב לשיקולי הרתעה ומניעה. מעשה הנאשם יכלו לגרום לתוצאה חמורה יותר מזו שבסופם של דברים התרחשו בפועל. לצד זאת, יוער כי הנאשם מספר שניות לאחר שהמתלונן מגיב ומנטרל את הנאשם זה חודל ממעשיו באופן מוחלט ובאופן ששוב מדגיש את חוסר הבהירות העומד בבסיס תקיפה זו. בשולי בחינת נסיבות ביצוע העבירה יש לקחת בחשבון כי מדובר בנתין זר אשר לדבריו, נכנס לישראל על מנת להתפרנס בכבוד. שילוב זה של ביצוע עבירה פלילית חמורה במהלך שהותו בתוככי המדינה מחייב אף הוא להילקח

בחשבון. מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שבפני נע בין 6 ל-14 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש ליתן הדעת לחומרה לעובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות פליליות, הלכה למעשה חרף שהותו הקצרה היחסית של הנאשם בתחומי המדינה נרשמו לחובתו שתי הרשעות קודמות.

בגין הראשונה במסגרת ת.פ. 23017-05-12 שם הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון גניבה והחזקת מכשירי פריצה ונגזר עליו מספר בודד של ימי מאסר. ביתר שאת יש ליתן הדעת לעובדה כי 4 חודשים ולפני מעורבותו בתיק שבפני הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה לשם גניבה ושתי עבירות של ניסיון גניבה שנגזרו עליו 11 חודשים מאסר בפועל לצד עונש צופה פני עתיד. נמצא כי הנאשם הסתבך פעם שלישית תוך פרק זמן קצר בעבירות פליליות וזו הפעם בעבירת אלימות מובהקת. לא למיותר להוסיף כי במובנים מסוימים חסד נעשה עם הנאשם שעה שלא התבקשה הפעלת המאסר המותנה שכן בחינה מהותית של התנאי בהתאם להלכת מסילתי יכול והיתה מביאה לכך שהתקיפה בה הורשע הנאשם בתיק שבפני מפעילה גם את התנאי שהושת עליו בגין עבירה של תקיפה לשם גניבה.

עוד יצוין כי הנאשם בחר לנהל הוכחות בתיק זה. ברי כי אין בכך כדי להחמיר עמו, וזאת גם בשים לב לסעיף 40 יא' (6) סיפא לחוק העונשין. יחד עם זאת, זה לא יהיה זכאי לאותה הקלה משמעותית בעונש לה זכאים אלו שהודו, חסכו זמן שיפוטי יקר ונטלו אחריות על מעשיהם. גם כיום הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו.

לצד האמור לעיל, לא אתעלם מהיותו של הנאשם נתין זר על כל המשתמע מכך. לכלל זאת יילקחו בחשבון נסיבות חייו שאינן פשוטות כלל ועיקר. כך גם תילקח בחשבון העובדה שנעדר כל סביבה תומכת, דבר אשר מצא ביטוי לכל הדיונים שנערכו בעניינו אליהם לא התייצב אף לא אחד מטעמו של הנאשם. על דרך הכלל היה מקום לגזור גם פיצוי למתלונן וגם עסקינן בנאשם חסר כל אשר לפי דבריו, במידה ומשוחרר אין לו מקום לשהות בו או לגור בו. בנסיבות אלו מצאתי להימנע מהטלת פיצוי.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 31.03.14.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ה,
27/10/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי